

ת"פ 60519/10/13 - מדינת ישראל נגד מ ש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 60519-10-13 מדינת ישראל נ' ש
בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל מאשימה
נגד
מ ש נאשם

ב"כ המאשימה: עמית מיכליס וליאל אהרוני

ב"כ הנאשם: עו"ד יאיר מושיוב

פסק דין

רקע

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע העבירות הבאות:

- א. **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
- ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג כ- 25 שנה, ולהם בת משותפת. כמו כן, למתלוננת בן מנישואין קודמים (להלן: "**הבן**"). בתאריך 27.10.13 בשעה 06:00 לערך, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת. בעקבות זאת, המתלוננת ארזה תיק, ובתגובה הנאשם יצא מחדר השינה וצעק לעברה: "לכי החוצה, אני אתן לך כסף ולכי החוצה". בהמשך, חיבק את המתלוננת בחוזקה והשניים נפלו ארצה. כאשר המתלוננת קמה מהרצפה, הנאשם גידף אותה. לאחר מכן, נטלה המתלוננת כוס מים במטבח, כאשר הנאשם צעק לעברה: "אני אהרוג אותך, אני אחנוק אותך", ובתגובה היא השליכה את הכוס על הרצפה. הנאשם הכה את המתלוננת באמצעות מגבת בגופה פעמיים, ודחף אותה עד אשר נפלה על הרצפה. בהמשך אמר: "אני עכשיו אחנוק אותך". כאשר הבן יצא מהחדר, הנאשם נטל את בגדיו ויצא מן הבית.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר בטרם הרשעתו. אם התסקיר חיובי, המאשימה תעתור להרשעת הנאשם ולהטלת עונש מאסר על תנאי ורכיבים נוספים. ההגנה תטען לעונש חופשי.

תסקיר שירות המבחן

4. לפי תסקיר שירות המבחן מיום 2.4.2014, הנאשם כבן 52, עלה ארצה בשנת 1990, גרוש ואב לשני ילדים. בעל תואר שני בהנדסה אזרחית. בשנת 2000 פתח חברה בבעלותו, אותה מנהל עד היום. במסגרת עבודתו

עובד כמנהל ומפקח על פרויקטים בתחום הבניה, בין לקוחותיו נמנים, חברת נדל"ן נדל"ן וגופים ממשלתיים שונים. תואר כאחד מעמודי התווך של חברת הנדל"ן שלקח חלק בפרויקטים רבים ולשביעות רצון הלקוחות. עולה הערכה לגביו, כעובד אחראי, מסור ורציני אשר מחויב לעבודתו.

5. נישא לראשונה בשנת 1986, וכעבור 3 שנות נישואין הזוג התגרש ולהם בן משותף, אשר עמו הקשר נותק. משנת 1988 במערכת יחסים זוגית עם המתלוננת, ולהם בת משותפת. הנאשם נעדר עבר פלילי. תיאר את מערכת היחסים עם המתלוננת לאורך השנים כחיובית ומספקת עבורו, אשר העניקה לו שייכות ומשמעות. ציין כי המשבר ביחסים החל כמספר חודשים טרם ביצוע העבירות, על רקע פערים בתפיסת עולמם ובגישתם בנושאי חינוך וקבלת החלטות בנוגע לילדיהם. תיאר כי הרקע לעבירות אותן ביצע, הינו ויכוח בשל אי שביעות רצונו מהחלטה שקבלה המתלוננת מבלי להיוועץ עמו. ציין כי השניים נהגו לקבל החלטות באופן משותף בדרך כלל. תיאר הצטברות תחושות כעס, תסכול והשפלה שחש אל מול התנהגות המתלוננת במהלך הוויכוח. אבדן השליטה נבע מתוך קושי להתמודד עם תחושות שליליות. הודה בעובדות כתב האישום, והביע חרטה על מעשיו ועל הפגיעה במתלוננת. הדגיש כי זהו מקרה חריג שאינו מאפיין את אורח חייו. תיאר עצמו כרגוע ושלל קיומם של דפוסים אלימים ואימפולסיביים בהתנהגותו ובאישיותו. אינו תופס עצמו כמי שזקוק להתערבות טיפולית.

6. בפגישה שהתקיימה עם המתלוננת, היא תיארה את הזוגיות עם הנאשם כמספקת עבורה ועונה על צרכיה הרגשיים. התייחסה לבעייתיות בתכונות אישיותו ובדפוסי התנהגותו, אשר התאפיינו בקשר שלהם לאורך השנים. תיארה את נטייתו להתנהלות נוקשה, דומיננטית ושתלטנית. יחד עם זאת, תיארה היבטים חיוביים בנאשם, כבן זוג, כאב וכמפרנס. הוסיפה כי הוא מסודר, אחראי ומחויב למשפחתו. ציינה כי חלה הסלמה בזוגיות על רקע מעבר דירה. שללה מקרים נוספים של אלימות פיסית, אולם דווחה על מקרים של התנהגות בלתי יציבה שהובילו לאלימות מילולית כלפיה. אינה חשה מאוימת מפניו, והביעה דאגה לעתידו לנוכח ההליך המשפטי אשר מתנהל נגדו. לשיטתה הנאשם זקוק לסיוע מקצועי טיפולי בתחום שליטה בכעסים.

7. לפי המלצת שירות המבחן, התערבות טיפולית מקצועית תסייע לנאשם ברכישת כלים ומיומנויות להתנהלות זוגית תקינה ולהתמודדות עם קשיים וקונפליקטים בקשר זוגי באופן ישיר ובונה. לשיטתו של הנאשם, הוא אינו זקוק למעורבות טיפולית. לפיכך, אין המלצה על העמדתו בצו מבחן. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הרשעתו בדין עלולה לפגוע בו באופן ממשי וישיר בהמשך תפקודו התעסוקתי, בו עוסק מזה שנים רבות, וכן בפרנסתו. בנוסף, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם, ואף המתלוננת מעוניינת בשיקומו. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות אינה גבוהה. לפיכך, הומלץ על אי הרשעתו בדין, בכפוף להטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות. הנאשם הביע נכונות לבצע תוכנית במסגרת צו של"צ.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד עליזה שירן ותמיר גינדין, הנאשם יליד 1961, הודה בכתב האישום המתוקן. מדובר בכתב אישום חמור שעניינו עבירות של אלימות במשפחה. לפי התסקיר התערבות טיפולית תסייע לנאשם, אולם הנאשם שלל את הדפוסים האלימים וטען כי אינו זקוק לטיפול. המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם, ולהשית עליו עונש מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד יאיר מושיב, הנאשם כבן 52, נעדר עבר פלילי, אשר בעניינו התקבל תסקיר חיובי שממליץ על אי הרשעה וצו של"צ. מדובר על עבירות ברף הנמוך של אלימות. הנאשם יציב תעסוקתית, ועובד מזה כ-20 שנים עם חברת נדל"ן גדולה (נ/1), כאשר הרשעתו תוביל להפסקת העסקתו. מאז האירוע הנאשם שהה מחוץ לבית, לא הפר את ההרחקה שניתנה בהחלטת בית המשפט, הצליח לקדם את הליך הגירושין, וכיום הם גרושים. ב"כ

הנאשם עתר לאי הרשעה.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. ציין כי מאז ביצוע העבירות, זירז את הליכי הגירושין והסכים לכל בקשות המתלוננת. חושש מהרשעתו בדין לנוכח ההשלכות על תעסוקתו.

דין

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי אין להרשיע את הנאשם בפלילים.

סוגיית ההרשעה או אי-ההרשעה

12. בסוגיית ההרשעה או ביטולה קבע לאחרונה בית-המשפט העליון (כב' השופט א' שהם) ברע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14) את הדברים הבאים:

"הבקשה דנן, נסובה כולה סביב שאלת הרשעתו של המבקש בעבירות אותן ביצע. נקודת המוצא לדיון בשאלה זו, היא כי יש להרשיע נאשם שאשמתו הוכחה, וכי הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחריגים"... כדברי השופט ד' דורנר בעניין כתב: "המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". מטבע הדברים, כל מקרה אשר נדונה בו האפשרות להימנעות מהרשעה הוא מקרה ייחודי, אשר מערב שיקולים כבדי משקל, ובהם האינטרס הציבורי ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הכרעה במקרים אלו תיעשה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב: ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, יש לבחון האם הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו."

(ר' גם ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97))

13. יישום המבחנים האמורים למקרה דנן, מעלה כי, ניתן וראוי להסתפק באי הרשעתו בדין, לצד צו של"צ ופיצוי המתלוננת. מבחינת סוג העבירה ונסיבותיה, התנהגותו ממוקמת ברף נמוך יחסית במדרג עבירות האלימות במשפחה. כפי שאף מסרה המתלוננת לשירות המבחן, מדובר באירוע חד פעמי לאחר קשר זוגי של כחצי יובל שנים, ולא במסכת מתמשכת של אלימות. בני הזוג כיום גרושים כך שלא קיימת מסוכנות עתידית מצדו של הנאשם כלפי המתלוננת. הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו ונטל אחריות מלאה למעשיו. מבחינת הנזק לנאשם, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני ב"כ הנאשם, הנאשם בעל רקע נורמטיבי, ללא עבר פלילי קודם, ומנהל משנת 2000 חברה בבעלותו. בין לקוחותיו העסקיים נמנית, בין היתר, חברת נדל"ן גדולה, אשר הנאשם מהווה את אחד מעמודי התווך שלה. הרשעתו בדין תוביל להפסקת העסקתו, לנוכח אופייה של החברה והרגישות הביטחונית. טענת הנאשם לפיה תופסק העסקתו אם יורשע בדין נתמכת בראיות (נ/1).

14. סבורני כי יש להעדיף את הפן השיקומי על פני הפן הגמולי, וזאת לאור האמור בתסקיר שירות המבחן ולאור עמדת המתלוננת. הומלץ על סיום ההליך באי-הרשעה לצד צו של"צ. סבורני כי מן הראוי לאמץ המלצה זו.

פיצוי למתלוננת

15. מעשי הנאשם פגעו במתלוננת, ובשל כך מן הראוי לחייב את הנאשם בפיצויה. בני הזוג כיום גרושים.

16. **אשר על כן, הנני מורה כדלקמן:**

א. ההליך מסתיים באי-הרשעת הנאשם בדין.

ב. **צו שירות לתועלת הציבור** בהיקף של 200 שעות. השל"צ יבוצע בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן.

ג. **פיצוי כספי למתלוננת**, עדת תביעה 1, בסך של 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.14, ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה. ככל שקיים פקדון בהליך המ"ת אשר קשור לתיק זה, יקוזז הפיצוי מן הפקדון, לבקשת הנאשם, והיתרה תושב למפקיד.

ד. מזכירות בית המשפט תשלח העתק החלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ד, 01 יוני 2014, במעמד הצדדים.